

ผลของการใช้สมุดคำศัพท์ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)

รุจิรา เต็งเจียง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
e-mail: oil_new-123@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) จำนวน 60 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster sampling) โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ซึ่งได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์และกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ซึ่งใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการทดลองทั้งหมด 11 คาบ รวม 6 สัปดาห์ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.00 (แบบเดี่ยว) 80.55/81.10 (แบบกลุ่ม) และ 80.50/81.23 (แบบภาคสนาม) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คำศัพท์ สมุดคำศัพท์ การสอนภาษาอังกฤษ

The Effect of Using Vocabulary Notebook for Improving English
Vocabulary Knowledge of Grade 7 Students
at Srinakharinwirot University Demonstration School (Prasarnmit)

Rujira Tengchieng
Ramkhamhaeng University
e-mail: oil_new-123@hotmail.com

Abstract

The purposes of this research were 1) to create and find the efficiency of English vocabulary notebook of Mathayom Suksa 1 students aimed to meet the standardized criteria of 80/80, and 2) to compare English vocabulary knowledge of Mathayom Suksa 1 students between experimental group and control group. The samples used in this study consisted of 60 Mathayom Suksa 1 students of Srinakharinwirot University Prasarnmit Demonstration School (secondary) that were divided into 2 groups equally; experimental group (learning through English vocabulary notebook) and control group (normal learning without English vocabulary notebook). The data for the analysis was collected by cluster sampling. The instruments employed in the research consist of 4 lesson plans and an English vocabulary knowledge test. The experiment lasted 11 periods, 6 weeks for all. The findings were analyzed by means of percentage, mean, standard deviation and t-test.

The research findings were as follows; 1) The efficiency of English vocabulary notebook based on the standardized criteria of 80/80. 2) The students' scores after learning through English vocabulary notebook were higher than before learning at .05 level of significance. 3) The students' scores after learning without English vocabulary notebook were higher than before learning at .05 level of significance. 4) The students' scores after learning through English vocabulary notebook were higher than the students' scores after learning without English vocabulary notebook at .05 level of significance.

Keywords: Vocabulary, Vocabulary Notebook, English Language Teaching

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้สาระการเรียนรู้กลุ่มภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานการเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพการคิด การทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจ ในการที่สื่อสารกับชาวต่างประเทศ โดยยังคงความภูมิใจภาษาและวัฒนธรรมไทย ภาษาอังกฤษในฐานะที่เป็นภาษาสำคัญของโลก ปัจจุบันคือภาษานานาชาติ เป็นภาษากลางของโลก ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางของมนุษยชาติ เป็นภาษาที่มนุษย์บนโลกใช้ติดต่อกันเป็นหลัก ไม่ว่าแต่ละคนจะใช้ภาษาอะไรเป็นภาษาประจำชาติ เมื่อต้องติดต่อกับคนอื่นที่ต่างภาษาต่างวัฒนธรรมกันทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักอยู่แล้ว ด้วยเหตุนี้ทุกคนทุกชาติทุกภาษาจึงบรรจุวิชาภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองลงมาจากภาษาประจำชาติ เป็นแกนหลักของหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ตั้งแต่ปฐมวัยไปจนถึงการศึกษาลดชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การเรียนการสอนภาษาอังกฤษประการแรกน่าจะใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ เช่นเดียวกันเราต้องเรียนรู้ภาษาแรกจากพ่อแม่ พี่เลี้ยง เป็นการเรียนรู้แบบธรรมชาติ ไม่จำเป็นต้องท่องศัพท์ แบล หรือรู้หลักไวยากรณ์ จะเน้นพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ และให้ความสำคัญแก่ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา แต่ไม่เน้นความถูกต้องของภาษา ดังนั้น การเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น คงต้องเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ เริ่มจากการพูดในชีวิตประจำวันกับครอบครัว หรือสามารถฝึกการใช้ภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง แล้วค่อยขยายออกไปสู่โลกภายนอกมากขึ้นเพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้นไป ซาวิญญอน (Savignon, 1999 อ้างถึงใน สุธาสินี แสนวงศ์, 2556 หน้า 30-31) ทั้งนี้อาจประกอบสำคัญเพื่อให้การสื่อสารนั้นบรรลุตามเป้าหมาย คือ ความรู้ด้านคำศัพท์ เนื่องจากว่าเมื่อเวลาผ่านไปการสื่อสารจะมีความซับซ้อนมากขึ้น การรู้คำศัพท์เป็นจำนวนมากจึงเป็นสิ่งจำเป็นมาก แต่อย่างไรก็ตามการรู้คำศัพท์ในภาษาต่างประเทศเป็นเรื่องที่ยากเนื่องจากนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือภาษาต่างประเทศ ดังนั้นผู้สอนจึงควรพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ให้กับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศ เนื่องจากความรู้ด้านคำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนั้นการพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ยังเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อนักเรียน เพราะนักเรียนมีความเชื่อว่าการมีความรู้ด้านคำศัพท์จำนวนมากนั้นเป็นสิ่งที่แสดงถึงการพัฒนาทางด้านภาษาของตนเองด้วย (Jordan, 1997, p.149)

จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ คมธัช สืบสายชล อาจารย์ประจำหมวดภาษาต่างประเทศ (การสัมภาษณ์ส่วนบุคคล, 10 ธันวาคม 2562) เกี่ยวกับการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพบว่า นักเรียนมีปัญหาการเรียน เพราะมีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษไม่ดีเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนไม่กล้าพูด ไม่กล้าแสดงออก ไม่เห็นความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และมีทักษะการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษน้อย จึงทำให้เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ดังนั้นทางโรงเรียนจึงตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยเฉพาะทักษะการฟัง และพูด ถือว่าเป็นทักษะพื้นฐานที่นักเรียนจำเป็นต้องเรียน แต่ในทางกลับกันนักเรียนบางคนสามารถอ่าน เขียน และฟังได้ แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและไม่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาที่สอง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลายปัจจัย ได้แก่ นักเรียนมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการออกเสียงคำศัพท์หรือความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ผู้เรียนขาดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และไม่สามารถเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้ ทำให้เกิดความกลัวในการสื่อสารหรือพูดโต้ตอบกับบุคคลอื่นๆ จากปัญหาดังกล่าวส่งผลให้คะแนนการสอบปลายภาครายวิชาภาษาอังกฤษในปีการศึกษาที่ผ่านมาของผู้เรียนได้คะแนนไม่ดีเท่าที่ควร จากการที่คำศัพท์เป็น

องค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนรู้ภาษาซึ่งเกี่ยวข้องกับทุกๆทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ดังนั้นการรู้คำศัพท์ในจำนวนที่จำกัดหรือการมีความรู้ด้านคำศัพท์ไม่เพียงพอต่อการเลือกใช้ให้เหมาะสมกับการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสารขึ้น เพื่อเป็นการป้องกันปัญหาดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับคำศัพท์ เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจด้านคำศัพท์อย่างแท้จริง และสามารถใช้คำศัพท์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ (Tearuttanakul, อ้างถึงใน ปัญญาลักษณ์ ถวาย 2009, 2014, หน้า 57-58) กล่าวว่า การรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากจะเป็นตัวแปรที่ช่วยส่งเสริมให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาและความก้าวหน้าในหน้าที่การงานอาชีพในอนาคต

จากการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ดังกล่าว พบว่าวิธีการหนึ่งที่จะช่วยจากการศึกษาสภาพปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ดังกล่าว พบว่าวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ การนำสมุดคำศัพท์ (Vocabulary notebooks) มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่ง Schmitt (1995, pp. 133-144) กล่าวว่า สมุดคำศัพท์เป็นวิธีการที่เน้นการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับรายละเอียดของคำในด้านต่างๆ เช่น ความหมาย คำเหมือน คำตรงข้าม ชนิดของคำ ประโยค ตัวอย่าง และการเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพ ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในและนอกห้องเรียน ดังนั้นการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้สมุดคำศัพท์จึงเป็นรูปแบบการสอนที่น่าสนใจ ทนสมัย และสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี จึงเหมาะกับการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ (อรชุนา หลิมศิริวงศ์, 2544) ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำสมุดคำศัพท์ (Vocabulary notebooks) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) เพื่อศึกษาพัฒนาการเรียนรู้อด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านคำศัพท์ในวิชาภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. สมุดคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวน 150 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 5 ห้องเรียน โดยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ได้นักเรียนทั้งหมดจำนวน 132 คน ดังนี้ จับสลากได้ห้อง 1/3 เป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน ห้อง 1/2 เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน ห้อง 1/5 เป็นกลุ่มที่ใช้หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 30 คน และนักเรียนห้อง 1/1 กับ 1/4 เป็นกลุ่มที่ใช้หาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 42 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไว้ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 แผน ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Food and drink แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My health แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Our school และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Place จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด โดยผลการประเมิน พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.26

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้มีการปรับภาษาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมให้เกิดความน่าสนใจ เหมาะสมกับผู้เรียน และปรับปรุงกิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเนื้อหา รวมถึงเพิ่มการคิดวิเคราะห์ในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะด้านการคิดมากยิ่งขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 สมุดคำศัพท์

ผู้วิจัยสร้างสมุดคำศัพท์ขึ้นมาจำนวน 4 เล่ม ได้แก่ คำศัพท์ เล่มที่ 1 เรื่อง Food and drink เล่มที่ 2 เรื่อง My health เล่มที่ 3 เรื่อง Our school และเล่มที่ 4 เรื่อง Place จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินหาคุณภาพของสมุดคำศัพท์ โดยมีประเด็นการประเมินทั้งหมด 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการออกแบบ ด้านเนื้อหา ด้านภาษา ด้านรูปภาพประกอบ ด้านการใช้สี และด้านการวัดและประเมินผล โดยผลการประเมิน พบว่า สมุดคำศัพท์ เล่มที่ 1 เรื่อง Food and drink มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 สมุดคำศัพท์ เล่มที่ 2 เรื่อง My health มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 สมุดคำศัพท์ เล่มที่ 3 เรื่อง Our school มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และสมุดคำศัพท์ เล่มที่ 4 เรื่อง Place มีคุณภาพอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อการแก้ไข ปรับปรุงครั้งต่อไปดังนี้ ผู้วิจัยควรเพิ่มเนื้อหาในสมุดคำศัพท์ให้มากขึ้น เช่น เพิ่มคำเหมือน หรือคำตรงกันข้าม การอ่านออกเสียง และรูปประโยค รวมทั้งเพิ่มสีสันของสมุดคำศัพท์ ให้มากขึ้น เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

2.3 แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ จากนั้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม พบว่า มีค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.00 – 1.00 ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุง แก้ไข

แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ ควรมีการปรับภาษาที่ใช้ในการตั้งคำถามให้เกิดความเหมาะสม รวมทั้งตรวจทานความชัดเจนของตัวเลือก และการสะกดคำของเนื้อหาให้ถูกต้องก่อนนำไปทดลองใช้

โดยหลังจากนำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 40 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้ว นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) มีค่าตั้งแต่ 0.20 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 1.00 ขึ้นไป ผลปรากฏว่าแบบทดสอบที่สามารถนำไปใช้ได้จริงมีจำนวน 30 ข้อ ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 30 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Method) โดยใช้สูตร KR-20 พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.96 หมายความว่า ข้อสอบชุดนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้กับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง แบบ 2 กลุ่ม เปรียบเทียบโดยมีการวัดผลก่อนและหลังการทดลอง (pretest and posttest experimental design) โดยผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง และดำเนินการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ ทั้งหมด 4 แผน ซึ่งมีระยะเวลาในการทดลองจำนวน 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ รวมเป็น 11 คาบ โดยทำการทดลองในคาบปกติที่ผู้วิจัยทำการจัดการเรียนรู้ในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 102 คน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลจริงด้วยตนเอง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2562 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ.2563 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังต่อไปนี้

3.1. การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการนำสมุดคำศัพท์ที่มีคุณภาพไปหาประสิทธิภาพ ในครั้งที่ 1 จำนวน 3 คน และหาประสิทธิภาพครั้งที่ 2 จำนวน 9 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลาง อ่อน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง จากนั้นนำแบบฝึกที่ได้ทำการแก้ไขข้อบกพร่องสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 จำนวน 30 คน โดยให้นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาในบทเรียนแต่ละหัวข้อและทำแบบทดสอบระหว่างเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) หลังจากให้นักเรียนศึกษาเนื้อหาครบทุกหัวข้อ จึงให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2)

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยทำการทดลองกับนักเรียนกลุ่มทดลอง จำนวน 30 คน โดยการชี้แจงการเรียนรู้ด้วยสมุดคำศัพท์ขั้นพื้นฐาน เมื่อนักเรียนเรียนครบทุกหน่วยการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และทำการทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม จำนวน 30 คน โดยการชี้แจงวิธีการเรียนการสอนด้วยรูปแบบปกติ เมื่อนักเรียนเรียนจนจบทุกหน่วยการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนเพื่อวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานโดยใช้ข้อสอบชุดเดียวกัน

3.3 ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป

3.4 นำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐาน สรุป และอภิปรายผลการทดลอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาวิเคราะห์ทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานและเพื่อสรุปการทดลองดังนี้

4.1 หาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิภาพของกระบวนการที่จะเอาไว้ในสมุดคำศัพท์คิดเป็นร้อยละโดยใช้สูตร $E/1E \times 2$

- 4.2 วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น
- 4.3 เปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ โดยใช้ t-test dependent
- 4.4 เปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ โดยใช้ t-test dependent
- 4.5 เปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์กับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติ โดยใช้ t-test independent

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์การหาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การหา ประสิทธิภาพ	จำนวน นักเรียน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (30 คะแนน)		ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (30 คะแนน)	
		คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (%)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (%)
แบบเดี่ยว	3	32.00	80.00	24.00	80.00
แบบกลุ่ม	9	32.22	80.55	24.33	81.10
แบบภาคสนาม	30	32.20	80.50	24.37	81.23

จากตาราง พบว่า ประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่นำไปทดลองกับนักเรียน จำนวน 3 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.00 จากนั้นผู้วิจัยได้นำสมุดคำศัพท์มาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดสอบประสิทธิภาพในกลุ่มนักเรียน จำนวน 9 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.55/81.10 และนำไปทดสอบประสิทธิภาพในกลุ่มนักเรียน จำนวน 30 คน ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.50/81.23 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. การวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน ที่เรียนโดยการใช้สมุดคำศัพท์

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	30	19.90	1.90	-14.14*	0.00
หลังเรียน	30	24.57	0.85		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง พบว่า การวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนโดยการใช้สมุดคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 19.90 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.90 ส่วนการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.57 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.85 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า การวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการใช้สมุดคำศัพท์ ผลปรากฏว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบปกติ

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	30	17.67	1.91	-16.13*	0.00
หลังเรียน	30	23.40	0.72		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ พบว่า การวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนด้วยรูปแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 17.67 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 1.91 ส่วนการวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 23.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.72 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า การวิเคราะห์ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยรูปแบบปกติ ผลปรากฏว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้สมุดคำศัพท์ กับการเรียนด้วยรูปแบบปกติ

วิธีการเรียนรู้	คะแนน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่า t	Sig.
สมุดคำศัพท์	หลังเรียน	30	24.57	0.85	5.69*	0.00
รูปแบบปกติ	หลังเรียน	30	23.40	0.72		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยสมุดคำศัพท์ กับการเรียนด้วยรูปแบบปกติ พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สมุดคำศัพท์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 24.57 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.85 ส่วนนักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบปกติ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 23.40 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.72 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยการใช้สมุดคำศัพท์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. การหาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 00.80/00.80 (แบบกลุ่ม) และ 80 10.81/55.80 (แบบเดี่ยว).80 (แบบภาคสนาม) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 23.81/50/ 80
2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05
3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ . 05
4. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการใช้สมุดคำศัพท์ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามขั้นตอนกระบวนการในการสร้างและหาประสิทธิภาพของนวัตกรรม ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของสมุดคำศัพท์ วิชาภาษาอังกฤษ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.00/80.00 (แบบเดี่ยว) 80.55/81.10 (แบบกลุ่ม) และ 80.50/81.23 (แบบภาคสนาม) ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจมาจากสาเหตุดังนี้

1.1 สมุดคำศัพท์ที่ใช้พัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้นได้นำคำศัพท์ที่ได้มาจากการวิเคราะห์แล้วว่า เป็นเนื้อหาที่มีอยู่ในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาจัดทำสมุดคำศัพท์ ซึ่งคำศัพท์เหล่านั้นนักเรียนส่วนใหญ่เจอในชีวิตประจำวัน (Lado 1988, pp.119-120) เช่น คำศัพท์เกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม สุขภาพ และสถานที่ เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดีและเร็วขึ้น ซึ่งผู้วิจัยนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบสมุดคำศัพท์ เพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยสมุดคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมิน พบว่า คุณภาพของสมุดคำศัพท์โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.00) สามารถสรุปได้ดังนี้ ด้านการออกแบบนวัตกรรม พบว่า มีความยืดหยุ่นและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการจัดองค์ประกอบทางศิลปะมีความเหมาะสม สะดุดตา น่าสนใจ ชวนติดตาม สามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมเพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง รวมทั้งนวัตกรรมมีความคงทนและคุ้มค่ากับการใช้งานด้านเนื้อหา พบว่า เนื้อหา มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โครงสร้างของเนื้อหา มีความชัดเจนถูกต้องตามหลักวิชา และมีความทันสมัย น่าสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ด้านภาษา พบว่า ภาษาที่ใช้มีความถูกต้อง สื่อความหมายได้ชัดเจน มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และขนาดของตัวอักษรที่ใช้ในบทเรียนมีความเหมาะสม ด้านรูปภาพประกอบ พบว่า รูปภาพประกอบสื่อความหมายได้ชัดเจน สอดคล้องกับเนื้อหาและส่งเสริมการเรียนรู้ ขนาดรูปภาพมีขนาดเหมาะสมมีความสวยงาม น่าสนใจ และดึงดูดความสนใจผู้เรียนได้ ด้านการใช้สี พบว่า การใช้สีบนพื้นหลังของสมุดคำศัพท์ มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนให้ความสนใจได้เป็นอย่างดี สุดท้าย คือ ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีการเสริมสร้างผู้เรียนอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง การส่งเสริมความรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจำคำศัพท์ และความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้สมุดจดคำศัพท์ของ อรุณา หลิมศิริวงศ์ (2544) ได้กล่าวไว้ว่า การใช้กิจกรรมสมุดคำศัพท์ช่วยให้นักเรียนจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยวิธีการเรียนรู้คำศัพท์มีส่วนช่วยในการจำคำศัพท์ด้วย การเรียนรู้คำศัพท์โดย

วิธีการนี้ทำให้สมองทำงานอย่างล้าลึก เช่น กระบวนการสัมพันธ์ความหมายและการสร้างภาพในสมอง จะช่วยให้การเรียนรู้คำศัพท์ดียิ่งขึ้น โดยการเรียนรู้คำศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการเชื่อมโยงคำศัพท์กับรูปภาพ ซึ่งเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้สมองเกิดการทำงานที่ซับซ้อน เพราะทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการคิดมากขึ้น และเกิดการเรียนรู้จากการใช้สมุดคำศัพท์ในที่สุด

2. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ที่มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อที่ 2 เนื่องมาจากการใช้สมุดคำศัพท์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่นักเรียนคุ้นเคย และดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้สมุดคำศัพท์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการจัดคำศัพท์ไว้เป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน มีการเชื่อมโยงระหว่างรูปภาพกับคำศัพท์ ทำให้นักเรียนเกิดจินตนาการ และเกิดการเรียนรู้ได้ง่าย ทั้งนี้การที่นักเรียนคำศัพท์ให้ได้ดี รูปภาพเป็นสิ่งที่สำคัญเพราะบางครั้งการดูจากภาพสามารถอธิบายให้เราเข้าใจและจำได้มากกว่าวิธีอื่น ซึ่งสอดคล้องกับที่ เจโรม บรูเนอร์ (Jerome Bruner, 1966 P.49 อ้างใน วราพร พาโคทหม, 2549, หน้า 3) กล่าวว่า การเรียนการสอนจะต้องให้ผู้เรียน ได้เริ่มจากประสบการณ์ตรงไปสู่ประสบการณ์จริง เช่น รูปภาพ ภาพหน้า โทรทัศน์ และเชื่อมไปสู่ลักษณะที่เป็นสัญลักษณ์ เช่น คำ ภาษา ดังสุภาชิตไทยบทหนึ่งกล่าวไว้ว่า “สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น” ซึ่งสอดคล้องกับสุภาชิตจินบทที่กล่าวว่า “ภาพหนึ่งภาพมีค่าเท่ากับคำพูดหนึ่งพันคำ” (ณภัทริน เกาพาน ลดาวัลย์ วัฒนบุตร สุณี สาธิตานันต์ และสกล สรเสนา, 2554)

3. นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นลำดับขั้นตอนซึ่งประกอบไปด้วยขั้นนำเข้าสู่กิจกรรม โดยการพูดคุยสนทนาเรื่องที่ใกล้ตัวแล้วโยงเข้าสู่บทเรียนซึ่งเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในบทเรียน ขั้นกิจกรรม คือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบบรรยาย ควบคู่กับการอภิปรายโดยมีสื่อมัลติมีเดีย power point ประกอบการสอน และขั้นสรุปประเมินผล โดยครูและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาโดยการถามตอบ และประเมินผลจากการทำแบบฝึกหัด สอดคล้องกับ (พัชรินทร์ แจ่มจำรูญ, 2547 หน้า 57) ได้กล่าวถึงการสอนแบบปกติสรุปได้ว่า เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย ขั้นการนำเข้าสู่กิจกรรม เป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความพร้อมเกิดความสุขใจ ขั้นกิจกรรม จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้รับความรู้หลายรูปแบบ เช่น การสนทนาอภิปราย สาธิต ทดลอง ขั้นสรุปและขั้นประเมินผลจากการศึกษา เช่นเดียวกับ จุฑามาศ มีสุข (2558 อ้างถึงใน นครินทร์ สุกใส 2561) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบปกติประกอบไปด้วย ขั้นตอนที่ 1 ครูทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนคาบที่แล้ว จากนั้นมอบหมายงานให้นักเรียนศึกษาประเด็นที่เกี่ยวกับเนื้อหาในคาบเรียน โดยครูนำเสนอองค์ความรู้เชิงมโนทัศน์ผ่านการบรรยาย หรือสาธิต เปิดโอกาสให้นักเรียนถามข้อสงสัย ขั้นตอนที่ 2 ครูยกตัวอย่างโจทย์ปัญหา สาธิต พร้อมอธิบายการนำความรู้เชิงมโนทัศน์มาใช้ แล้วให้นักเรียนปฏิบัติตาม ขั้นตอนที่ 3 ครูมอบหมายแบบฝึกหัด ภาระงาน หรือการบ้าน พร้อมทั้งเอกสารประกอบการสอนตามเนื้อหาในคาบเรียนนี้ ขั้นตอนที่ 4 ครูวัดและประเมินผลนักเรียนจากการทำแบบฝึกหัด ภาระงาน ตามความเหมาะสม

4. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ที่มีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความสอดคล้องกับสมมุติฐาน ข้อที่ 3 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมุดคำศัพท์ เป็นการเรียนรู้จากจินตนาการ การเชื่อมโยงของรูปภาพสู่ความหมายของคำ เพราะอย่างที่บอกว่ารูปภาพเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเกิดความจำ และเกิดเรียนรู้ได้ง่าย ดังที่ วิลกินส์ (Wilkins, 1977 หน้า 111; อ้างใน อธิพล สยามพันธ์, 2550 : ออนไลน์) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์อย่างสมดุลกัน เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ น่าสนใจมากขึ้น ดังนั้นการเรียนรู้คำศัพท์จึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก ส่วนใหญ่แล้วคำศัพท์มักจะอยู่ในพจนานุกรมและมีจำนวนมาก ซึ่งเป็นไปไม่ได้ที่นักเรียนจะสามารถจำคำศัพท์ได้ทุกคำ นอกจากนี้การที่จะจำคำศัพท์ได้มากหรือ

น้อยนั้นก็ขึ้นอยู่กับความสามารถในการจำและความเข้าใจรูปแบบการใช้ ตลอดจนความจำเป็นในการใช้ คำศัพท์นั้นๆ อีกด้วย ซึ่งวิธีที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ดี คือ การนำรูปภาพที่มีการจัดหมวดหมู่ กลุ่มคำศัพท์มาอ่านและท่องที่ละหมวด จะช่วยให้สมองสามารถจดจำคำศัพท์ได้อย่างเป็นระบบซึ่งเป็นการจัดระเบียบความจำนั่นเอง ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สมุดคำศัพท์ ถือว่า เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดีมากขึ้น ทั้งนี้สมุดคำศัพท์ยังคงเป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณค่ากับ ครูผู้สอนเสมอเพราะถือว่าเป็นสื่อที่มีความคลาสิกถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านไปก็ตาม ทั้งนี้สมุดคำศัพท์จะน่าสนใจ มากหรือน้อยเพียงใด ก็ขึ้นอยู่กับการออกแบบ หรือการสร้างของครูผู้สอนเองด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลสรุปและการอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์ และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 การเรียนการสอนด้วยสมุดคำศัพท์ ครูควรหากิจกรรมหรือรูปแบบการสอนเพิ่มเติมในการ สอดแทรกไปกับการใช้สมุดคำศัพท์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนการสอนเกิดจากความต้องการของนักเรียนอย่างแท้จริง

1.2 ควรมีการพัฒนาสมุดคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้มีความน่าสนใจ และเพิ่มเติมข้อมูลให้มากกว่านี้ เช่น สอดแทรกภาพ คำเหมือน คำตรงกันข้าม การอ่านออกเสียง หรือตัวอย่างประโยค เพื่อให้นักเรียน สามารถใช้ประโยชน์จากสมุดคำศัพท์ได้จริง และให้คุ้มค่ามากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เพื่อให้ได้ผลที่ดีขึ้น จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สมุดคำศัพท์ ควรเพิ่มระยะเวลา ในการศึกษาวิจัย เพราะผู้เรียนแต่ละคนอาจใช้เวลาในการทำความเข้าใจไม่เท่ากัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงต้องมีการวางแผนการดำเนินกิจกรรมที่ครอบคลุม

2.2 เนื่องจากงานวิจัยที่เกี่ยวกับสมุดคำศัพท์มีน้อย รูปแบบการวิจัยจึงน่าจะเป็นประโยชน์ เพราะ สามารถใช้ในการประเมินผู้เรียน ดูความก้าวหน้าและนำข้อบกพร่องในระหว่างการทำนงานวิจัยมาแก้ไข ปรับปรุงให้งานวิจัยดีขึ้นได้

2.3 ควรมีการศึกษาช่วงอายุ และความสามารถของนักเรียน ถึงผลกระทบใดบ้างที่เกิดขึ้นในระหว่าง การใช้สมุดคำศัพท์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อจะได้แก้ไข หรือประยุกต์ใช้สมุดคำศัพท์ให้ เหมาะสมกับนักเรียนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. **วารสารศิลปการ ศึกษาศาสตร์ วิจัย**. 5(1), 10.

ณภัทริน เกาพาน, ลดาวัลย์ วัฒนบุตร, สุณี สาธิตานันต์ และสกล สรเสนา. (2552). การศึกษาผลของการ เรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนว ทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนธีรภาดาเทคโนโลยีจังหวัด ร้อยเอ็ด. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)**, 5(3), 57-65

- ปัญญลักษณ์ ถวาย. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคมวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน. วารสารการวิจัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 10(2), 55-72.
- สพร ขวัญวิสา และณรงค์ สมพงษ์. (2557). การพัฒนาหนังสือคำศัพท์ภาษาอังกฤษภาพความจริงเสมือน เรื่อง สัตว์ ผ่านแท็บเล็ต สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์:ม.ป.ท.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการภาษาต่างประเทศ**, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อรชุนา หลิมศิริวงศ์. (2544). การส่งเสริมความรู้คำศัพท์ ความคงทนในการจดจำคำศัพท์ และทางการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สมุดจดคำศัพท์. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- Aderson, L., W., & Krathwohl, D., R. (2001). **A taxonomy for learning, teaching, and assessing**. New York: Longman.
- Jordan, R. R. (1997). **Vocabulary Development English for Academic Purpose: A guide and resource book for teachers**. Cambridge: Cambridge University.
- Lado, R. (1996). **Language Learning Teaching and Learning English**, New York: McGraw-Hill.
- Savignon, Sandra. J. (1990). **Communicative Competence Massachusetts**: Addison-Wesley.
- Schmitt, N. & Schmitt, D. (1995). Vocabulary Notebooks: theoretical underpinnings and practical suggestions. **ELT Journal**, (Vol. 49/2 April), 133-143.
- Schmitt, N. (1995). **A fresh approach to vocabulary: Using a word knowledge frame work**. **RELC Journal**, (Vol.26. No.1 June, 1995), 83-94.
- Tearuttanakul, T. (2009) **Book of Mini A-Net and O-Net for Entrance: English**. Bangkok: PS publishing. (in Thai)